

Lè pomp'a fu

Autor(en): **Desbioles, Jaques**

Objekttyp: **Article**

Zeitschrift: **Le nouveau conteur vaudois et romand**

Band (Jahr): **76 (1949)**

Heft 12

PDF erstellt am: **21.07.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-227045>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

Lè pomp'a fu

S'on volâi bourlâ n'a méson. lè z'autro iâdzo, l'étâi tot simpllio : on briquiet, on bet de tserpin et on bocon dè rebibè... ma apri cein, falliâi via !

* * *

Ao dzo dè voua, l'è on'autr'affère. Quemet vo sède, tot l'è tau bin organisâ, séglliâ que dâo papâi a musica dein noutron canton dè Vaud.

Se vo voliâi fére on'écindie, fau coumeinci pâ betâ voutra carrâie a l'« assurance ». Monsu Berney l'è por cein. Mâ, n'è que dâo papâi. L'è Monsu Gander qu'è por la tricita. (N'an pe rein mé dè briquiet ora. L'è ou trâo vilhio sistèmo.) Et pu, l'âi a Monsu Golaz po là z'idrant, lè raccô et totè clliâo z'affère iô fau dè l'iguiè a tsavon et na dâo penatzet.

Ti clliâo citoïen san coumandâ pè Monsu Bouquiet sein âoblliâ lo Conseillé d'Etat Rubattel qu'è perquie po vouâiti se tot va âo picolon.

Dinse, lè bin ein oôdre : vo pouâi frottâ la motzetta. Mâ, ne vo dio pa de le fére, tot parâi.

Adon, ti clliâs bî Monsu, que démoran dein on pâilo d'amon lo gran mothi dè Losena, l'an décréta de fêtâ lâo cintenéro.

L'è n'a monda dinse, ora, po lo paï, lè z'abbaï, la dama dè Grandvaux et lè contemporain !

Po clli cintenéro dan, l'an montâ on'esposichon âo tsati d'ouron iô l'âi a totè sorta d'affère et mûnamein dè pompe a fu. L'è on Monsu Coderey de pè Lutry qu'a cein arreindzi avoué dâo-trei z'ami. Parâi que l'è on tot fin po dere se n'a dzielliârè l'è onna vretâbllia pompe a fu âo bin dè la mocca dè matou.

L'a dan rapertsî dein ti lè carro dâo canton clliâo galéza pompa ; l'âi z'a bin frottâie

avoué dè la coenna dè bacon. San totè rovilhienta.

Fau vère cllia de Riex. Cré nom ! L'a quatrè ruvè ; verde avoué dè ligne dzanno. N'a vretâbllia pompa z'aristocrate. De bî savâi ! Dein on velâdzo qu'a ou conseillé âi z'Etat et ou Préfet, fau bin n'a pompa dè sorte !

Cllia de Rossinière l'a min dè ruvè et min dè piautè. L'è ou teno que fau portâ quemet n'a lotta.

On'âotra, dâo Dzorât, l'è marquâie dinse : « Seringue pour l'honorable Cômune de Corselles. 1797 ». L'è tota rodze.

N'a croûia patiente de Salavaux qu'è ein fer-bllian rodze, mè fé peinsâ âo lambic de Daniet a Baby quan fasâi son kratze.

Et pu la « Gicle de Vuarrens ». Qun n'affère, mè z'amis ! Parâi que l'è n'a pompe a fu a tsévau. Trâi bet dè bou appondu lè z'on âi z'aôtro. On bet pàs veri de cè, de iô l'iguiè sè désinfate... ma, dâo diabllio, su pa fotu dè vère per iô elle s'infate.

Vo fau quequî cein vo-même, du que vo z'itè pllie suti que mè.

Jaques Desbioles.

Porquie Janeau sè lavâvé lè pi

Onna demeindze matin, sti tsautein passâ, Janeau à Véron étâi à pi dêtsau vè lo borni et sè frottavè lè z'ertè avoué onna brosse de rizetta.

— Que fâ-to lè ? lâi brâme on vezin.

— Te vai que l'âi repond, mè découenno on bocon lé pi.

— Ma ! quaise-tè, quemet cein va-te ? N'è pas l'abbayè vouâ !

— Na, ma mè solâ de la demeindze sant onn'idée trau petit, adan ie mè lâvo lè pi. Dinse lè solâ l'aôdrant tot justo.

Marc à Louis.

(Conteur vaudois 1907.)

On drôle dé mâinadzo

Le valet de bolondzi apportâve de pan, de bacon, de câfé à on mâinadzo que ne cognissâi pas pasqu'è vegnâi d'arrevâ u veladzo. Et gueleine (sonne), mè nion ne li repond. Adon é va bouessi à la porta de l'hotô vesin et eiterve :